

NOVA POZNOANTIČNA NAJDBA S PUŠTALA NAD TRNJEM

UVOD

Puštal¹ je 559 m visok hrib nad vasjo Trnje v neposredni bližini Podlubnika in Stare Loke (sl. 1). Hrib se v ljudskem izročilu že dolgo omenja kot najdišče raznih starin. Njegova ugodna strateška lega ob vstopu v Selško dolino, dobra naravna

Sl. 1: Izsek iz karte Škofje Loke v merilu 1: 50.000. Območje gradišča Puštal nad Trnjem je označeno s šrafiranim krogom (Atlas Slovenije).

¹ Poleg imena Puštal nad Trnjem se pojavlja tudi drugo ime Gradišče na Rovneh.

zavarovanost in bližina vode² so privlačili ljudi v različnih časovnih obdobjih, ki so v varnem zavetju hriba postavili svoja bivališča. Kot kaže današnje stanje raziskav, je bil hrib poseljen v več časovnih obdobjih. Prvič v starejši železni dobi in kasneje v antičnem in poznoantičnem obdobju.

ZAKLADNA NAJDBA

Aprila leta 2002 je inž. geologije Tomaž Budkovič kustodiatu za arheologijo Loškega muzeja podaril zakladno najdbo, ki jo je leta 1983 našel z detektorjem kovin na Puštalu. Po podatkih najditelja je najdba ležala za vzhodnim zidom kompleksa (sl. 7), 20 cm globoko, založena s kamenjem. Založno najdbo sestavlja skupno 13 predmetov, med katerimi je 5 železnih dlet, 2 puščični osti, del verige za obešanje kotla, zvit ročaj kotla z atašama, železen zvonec, trakasti okov ter dva nedoločljiva železna fragmenta. Na večini predmetov so se v korozijski plasti v večjih ali manjših zaplatah ohranili odtisi tkanine (sl. 2), v katero so bili predmeti zaviti, preden jih je lastnik zakopal. Iz ohranjenih odtisov tkanine se lepo vidi, da gre za platno.³

Sl. 2: Primer odtisa platna na železnem dletu, ki se je ohranil v korozijski plasti (foto: Zoran Milič).

V zakladni najdbi so glede na funkcijo zastopani trije tipi predmetov: orodje, uporabni predmeti in orožje.

Orodje

K orodju prištevamo 5 železnih dlet (t. 1: 1-5), ki so se uporabljala za oblikovanje in dolbenje lesa. Vsako dleto se je s pomočjo dolgega železnega trna nasadilo na lesen ročaj. Širine rezil se gibljejo od 3,3 do 4,6 cm. Glede na obliko in funkcijo jih lahko opredelimo kot rezbarsko orodje.

Uporabni predmeti

Med uporabne predmete prištevamo del železne verige za obešanje kotla (t. 3: 13), ročaj kotla (t. 2: 12) in železen zvonec (t. 2: 11).

² V severovzhodnem predelu Puštala izvira močan studenec, ki ne presahne niti v najbolj sušnih poletjih.

Danes je vključen v vodovodno omrežje in napaja vodovod v vasi Trnje.

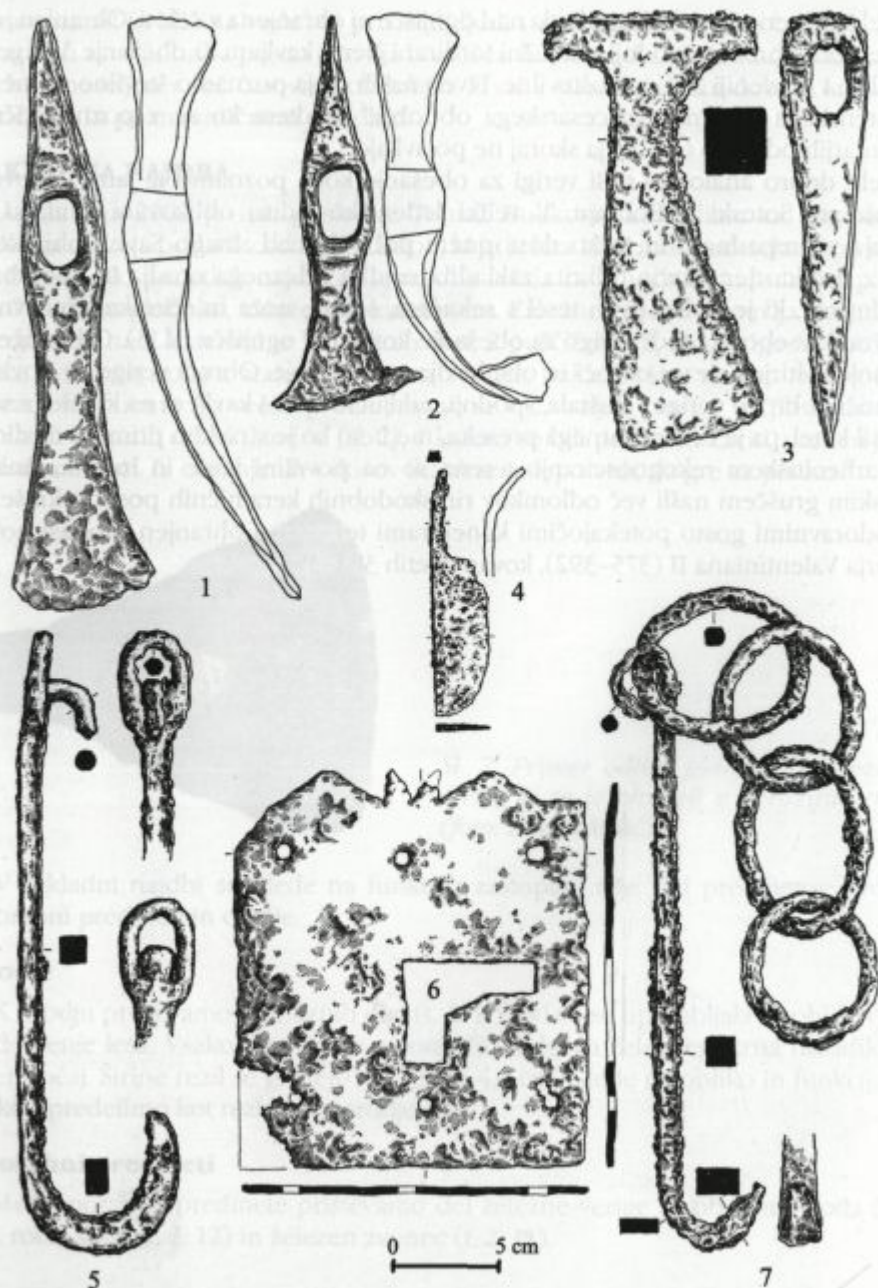
³ Da gre pri odtisu tkanine dejansko za platno, je potrdila mag. Gojka Pajagič Bregar iz Narodnega muzeja Slovenije v Ljubljani, za kar se ji najlepše zahvaljujem.

Železna veriga za obešanje kotla nad ognjišče ni ohranjena v celoti. Ohranjen je le en železen obroč in spodnji zaključni tordirani člen s kavljem za obešanje. Verige za kotel so v Sloveniji zelo maloštevilne. Izven naših meja poznamo številne primerke iz latenskega in rimskega cesarskega obdobja,⁴ medtem ko se v poznoantičnih inventarjih od 4. do 6. stoletja skoraj ne pojavljajo.

Zelo dobro analogijo naši verigi za obešanje kotla poznamo iz jame Ajdovska luknja pri Soteski v Bohinju. V veliki ledeniško-vodno oblikovani jami, ki se nahaja v prepadnem in težko dostopnem pobočju nad strugo Save Bohinjske je bila z detektorjem kovin odkrita zakladna najdba železnega orodja in uporabnih predmetov, ki je poleg dveh tesel s sekačem, sekire, noža in ščitnika ključavnice pri vratih vsebovala tudi verigo za obešanje kotla nad ognjišče (sl. 3). Od verige so ohranjeni štirje železni obroči in oba kavlja za obešanje. Obroči verige so povsem identični obroču verige s Puštala, spodnji, zaključni člen s kavljem na katerega se je obesil kotel, pa je tu kvadratnega preseka, medtem ko je v našem primeru tordiran. Ob arheološkem rekognosciranju terena so na površini jame in med kamnitim jamskim gruščem našli več odlomkov rimskodobnih keramičnih posod okrašenih z vodoravnimi gosto potekajočimi kanelurami ter dobro ohranjen bronast novc cesarja Valentiniana II (375–392), kovan v letih 383–388.⁵

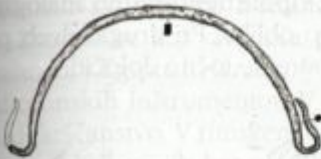
⁴ Jacobi 1974, 111–115, Abb. 28, Taf. 34; 592; Weinrich-Kemkes 1993, 259–265, Abb. 6-8; Künzler 1993, T. 1, 238, Abb. 5–6; T. 2, 51–54, E 64-96, Typentaf. 13–15; T. 3, Taf. 274–286.

⁵ Valič 1985, 272.

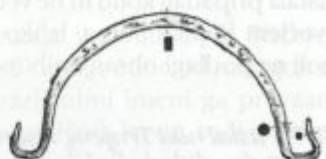

Sl. 3: Zakladna najdba železnega orodja in uporabnih predmetov iz Ajdovske luknje pri Soteski v Bohinju. 1, 2 teslo s sekiro, 3 sekira, 4 nož, 5, 7 veriga za obešanje kotla nad ognjišče, 6 ščitnik ključavnice pri vratih. 1-7 železo. (Valič 1985, 273, sl. 102)

Preprost železen ročaj kotla z ohranjenima atašama za pritrditev je prepognjen. Lastnik ga je očitno z namenom, da bi ročaj zavzel čim manj prostora, upognil, preden ga je zavil v platno in zakopal. Podobni železni ročaji so bili pri nas najdeni na poznoantičnih naselbinah Vipota nad Pečovnikom pri Celju (sl. 4), Korinjskem hribu⁶ in Velikem vrhu nad Osredkom pri Podsredi⁷ (sl. 5). Vsi trije ročaji so opredeljeni kot ročaji vedr.⁸

Sl. 4: Železen ročaj kotla z Vipote nad Pečovnikom (Ciglencečki, Pirkmajer 1987, t. 1: 5).

Sl. 5: Železen ročaj kotla z Velikega Vrha nad Osredkom pri Podsredi (Ciglencečki 1990, t. 2: 2).

Zelo zanimivo analogijo zunaj slovenskega prostora pomeni zakladna najdba s Stupa pri Sarajevu. Založno najdbo iz rimske dobe,⁹ ki poleg meča ter najrazličnejšega obrtniškega in poljedelskega železnega orodja vsebuje tudi kuhinjsko opremo (sl. 6), je lastnik pred bližajočo se nevarnostjo v naglici zakopal.¹⁰

Sl. 6: Bakrena kotla z železnima ročajema, skupaj z ostalo kuhinjsko opremo iz zakladne najdbe Stup pri Sarajevu (Čremošnik 1930, t. 14).

⁶ Neobjavljeno.

⁷ Ciglencečki, Pirkmajer 1987, 223–224, t. 1: 5; Ciglencečki 1990, 149, št. 17, t. 2: 2, 152, op. 25, 26.

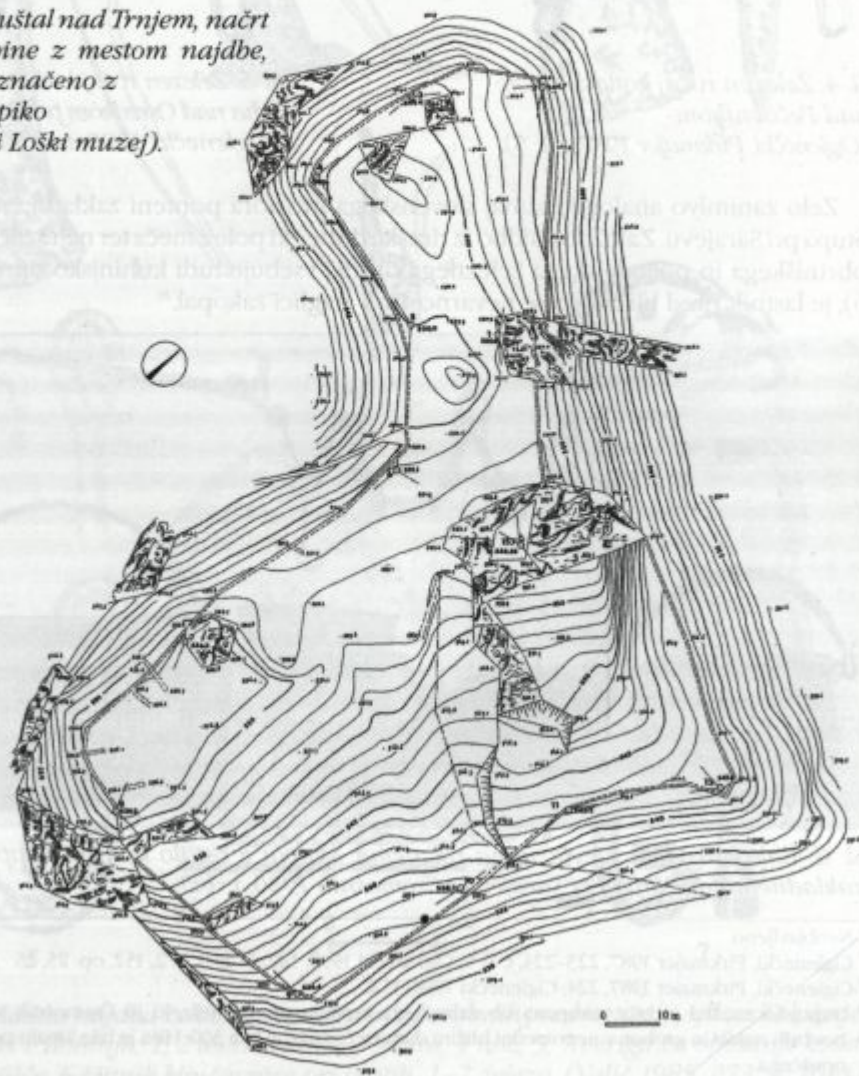
⁸ Ciglencečki, Pirkmajer 1987, 224; Ciglencečki 1990, 152.

⁹ Depojska najdba je bila zakopana ob zahodnem temelju rimske hiše, ki jo Čremošnik na podlagi novčnih najdb in grobov v neposredni bližini datira v čas okrog leta 300. Hiša je bila kmalu po tem času opuščena.

¹⁰ Čremošnik 1930, 214–215, 223.

Za nas sta najzanimivejša dva v celoti ohranjena bakrena kotla z železnima ročajema. Večji ima povsem identičen ročaj, kot ga srečamo na Vipoti nad Pečovnikom. Ročaj manjšega kotla pa je predvsem po obliki nazaj zapognjenih koncev zelo blizu ročaju s Puštala, vendar pa se zdi, da so ataše drugačne, čeprav njihova oblika s slike žal ni povsem razvidna. Na podlagi zakladne najdbe s Stupa lahko z veliko verjetnostjo trdimo, da so železni ročaji z Vipote, Velikega vrha in s Puštala pripadali kotlu in ne vedru. Ker ima ročaj kotla z Vipote neposredno analogijo v večjem kotlu s Stupa, lahko rekonstruiramo njegovo obliko. Pri drugih dveh pa zgolj na podlagi ohranjenih ročajev njune oblike ne moremo točno določiti.

Sl. 7: Puštala nad Trnjem, načrt naselbine z mestom najdbe, ki je označeno z rdečo piko (hrani Loški muzej).

Oglat železen zvonec, škatlaste oblike, z bronasto prevleko¹¹ in pravokotno odprtino, je narejen iz enega kosa precej debele železne pločevine s simetričnimi polovicama, ki sta ob straneh spojeni z zakovnim šivom in po eno zakovico. Na vrhu je skozi plašč vdet trakast obroček. Zgornja polovica obročka, ki se ni ohranila v celoti, je služila za ročaj, spodnja pa za obešanje kemblja. Tudi kembelj v našem primeru manjka. Na podlagi navedenih lastnosti zvonec uvrščamo v tretji tip železnih zvoncev po T. Knificu in I. Murgelj.¹²

Zvonec se kot »zvoneča posoda« pojavljuje in uporablja v civilizacijah Bližnjega vzhoda, v Egiptu in Izraelu. V klasičnem svetu Grčije in Rima je eden od mnogoterih idiofonskih instrumentov. V različnih oblikah in z različnimi imeni ga prevzame tudi krščanstvo. V rimskem času so zvonci narejeni iz različnih kovin, tudi iz železa. Uporabljali so jih kot glasbila, za nakit, v magiji, pri različnih kultih, ob verskih obredih. Pripisovali so jim tudi apotropijske moči. Ljudje so verovali, da jih zvonec lahko obvaruje nesreče, da mrtveca brani pred demoni. Obešen na vratu domače živali naj bi odvrčal vražje poglede, zato so zvonce obešali na konje, ovce, svinje, mule in celo na pse.¹³

Kakšnemu namenu je služil zvonec s Puštala, je težko reči. Najverjetneje ga lahko povežemo z živinorejo, ki je bila v poznorimskem obdobju, kamor lahko naš zvonec s pomočjo spremnih najdb zanesljivo časovno umestimo, v velikem porastu, o čemer priča predvsem arheološko gradivo (živinski zvonci, glavniki za volno, škarje za striženje ovac, žigi). Predvsem povečano število živinskih zvoncev govori o številnih čredah. Na najdiščih prevladujejo kosti goveda. V južni Evropi govedoreja na manjših gospodarstvih ni izraziteje upadla vse do 6. stoletja.¹⁴

Orožje

K orožju spadata dve deltoidni pušični osti (t. 2: 6, 7), najbolj zanimivi najdbi, s pomočjo katerih lahko datiramo celotno založno najdbo. Daljša pušična ost (t. 2: 6) ima nazaj zavihano konico, po čemer lahko sklepamo, da je bila izstreljena z loka oblegovalcev na naselbino in je verjetno zadela v obrambni zid.

Železne deltoidne pušične osti so v gradivu poznoantičnih postojank redke. Na slovenskem prostoru je bilo več tovrstnih pušičnih osti odkritih na poznoantični in zgodnjerednjeveški naselbini Tinje nad Loko pri Žusmu, Ančnikovem gradišču pri Jurišni vasi in Rodiku, posamezne pa na Brinjevi gori, Rifniku in v Ljubljani. Zunaj slovenskih meja jih srečamo na Frauenbergu pri Lipnici na avstrijskem Štajerskem in na sosednjem Hrvaškem, kjer so bile najdene na Kuzelinu pri Donji Glavnici, v Varaždinskih toplicah in Ludbregu.¹⁵ Pomembno analogijo predstavljajo deltoidne pušične osti s poznorimske utrdbe Kuzelin pri Donji Glavnici, ki so

¹¹ Analizo zvonca z metodo EDS XRF je opravil Zoran Milič v laboratoriju Narodnega muzeja Slovenije v Ljubljani. Pri tem je bilo ugotovljeno, da je jedro železno, površina pa prekrita s tankim nanosom bronca s primesjo svinca in srebra.

¹² Knific, Murgelj 1996, 49.

¹³ Knific, Murgelj 1996, 49–50.

¹⁴ Knific, Murgelj 1996, 50.

¹⁵ Ciglencečki 2000, 55–56.

glede na sistematično raziskano naselbino zelo dobro datirane v drugo polovico 4. in začetek 5. stoletja.¹⁶ Zanesljivost datacije deltoidnih puščičnih osti s Kuzelina potrjuje grob 229, odkrit v južnem predelu poznoantičnega grobišča Frauenberg pri Lipnici. Med pridatki pokojnika, starega od 25–35 let, je bilo 37 deltoidnih puščičnih osti, sulična ost, železen nož z ostanki koščenega držaja in usnjene nožnice, pasna spona, dva okova in kresilo. Sulična ost in puščične osti so ležale in situ ob desnem humerusu.¹⁷

Pasna spona z locnom v obliki črke D in srčasto oblikovanim okovom je okrašena s punciranimi krožci s piko v sredini. Najverjetneje jo lahko opredelimo kot imitacijo vojaških pasnih spon okrašenih s klinastim vrezom, ki se pojavljajo ob donavsko-renskem limesu od zadnje tretjine 4. do prvega desetletja 5. stoletja.¹⁸

Železni sulični osti s trikotnim listom rombičnega in nasadnim tulom osemkotnega preseka najdemo lepo analogijo na poznoantični naselbini Limberk nad Veliko Račno, kjer je datirana v čas okrog leta 400.¹⁹

Med pridatki je bilo poleg noža tudi kresilo, ki ga uvrščamo v germanski oblikovni krog in datiramo v 4./5. stoletje.²⁰

Grobno celoto lahko glede na pridatke umestimo v čas od sredine 4. do sredine 5. stoletja, kar predstavlja hkrati tudi časovni razpon grobišča.²¹

Prav na podlagi obeh deltoidnih puščičnih osti, ki ju lahko s pomočjo omenjenih analogij natančno časovno umestimo, našo založno najdbo s Puštala datiramo v čas od druge polovice 4. do začetka oz. sredine 5. stoletja.

¹⁶ Sokol 1998, 13, 24–25.

¹⁷ Steinklauber 2002a, 492.

¹⁸ Steinklauber 2002a, 491.

¹⁹ Bitenc, Knific 2001, 32, kat. št. 87.

²⁰ Steinklauber 2002a, 492.

²¹ Steinklauber 2002a, 489.

KATALOG

Vse opisane predmete hrani Loški muzej Škofja Loka.

1. Dleto, železo, dl. 14,7 cm; šir. rezila 3,3 cm, inv. št. AR 244.
2. Dleto, železo, dl. 14,3 cm; šir. rezila 4 cm, inv. št. AR 245.
3. Dleto, železo, dl. 12,4 cm, šir. rezila 3,9 cm, inv. št. AR 246.
4. Dleto, železo, dl. 13 cm, šir. rezila 4,6 cm, inv. št. AR 247.
5. Dleto, železo, dl. 10,3 cm, šir. rezila 4,2 cm, inv. št. AR 248.
6. Deltoidna puščična ost, železo, dl. 8,3 cm, inv. št. AR 249.
7. Deltoidna puščična ost, železo, dl. 6,7 cm, inv. št. AR 250.
8. Okov, železo, dl. 6,7 cm, inv. št. AR 251.
9. Odlomek železnega predmeta, dl. 6,8 cm., inv. št. AR 252.
10. Odlomek železnega predmeta, dl. 3,6 cm., inv. št. AR 253.
11. Zvonec, železo z bronasto prevleko, v. 10 cm, šir. spodaj 9,2 cm, šir. zgoraj 7,4 cm, inv. št. AR 254.
12. Ročaj kotla z atašama, železo, dl. 55 cm, inv. št. AR 255.
13. Del verige za obešanje kotla, železo, dl. 39,5 cm, inv. št. AR 256.

ANALIZA ZVONCA

Z namenom, da bi ugotovili sestavo kovine, iz katere je izdelan zvonec iz poznoantične depojске najdbe s Puštala nad Trnjem, smo ga odnesli v laboratorij Narodnega muzeja Slovenije, kjer ga je Zoran Milič analiziral z metodo EDS XRF. Pri analizi je bila uporabljena naprava X-Ray Analyzer Model PEDUZO 01/Am/Sip-250, ki so jo izdelali na inštitutu Jožef Štefan v Ljubljani.

Ker je površina zvonca videti nehomogena in ker so na njem vidna mesta z dodanim materialom, je bila analiza opravljena na različnih mestih, ki so oštevilčena s številkami od 1 do 10 (sl. 8, 9).

Sl. 8: Slika prikazuje mesta, označena s številkami od 1 do 10, na katerih je bila opravljena analiza kovine zvonca.

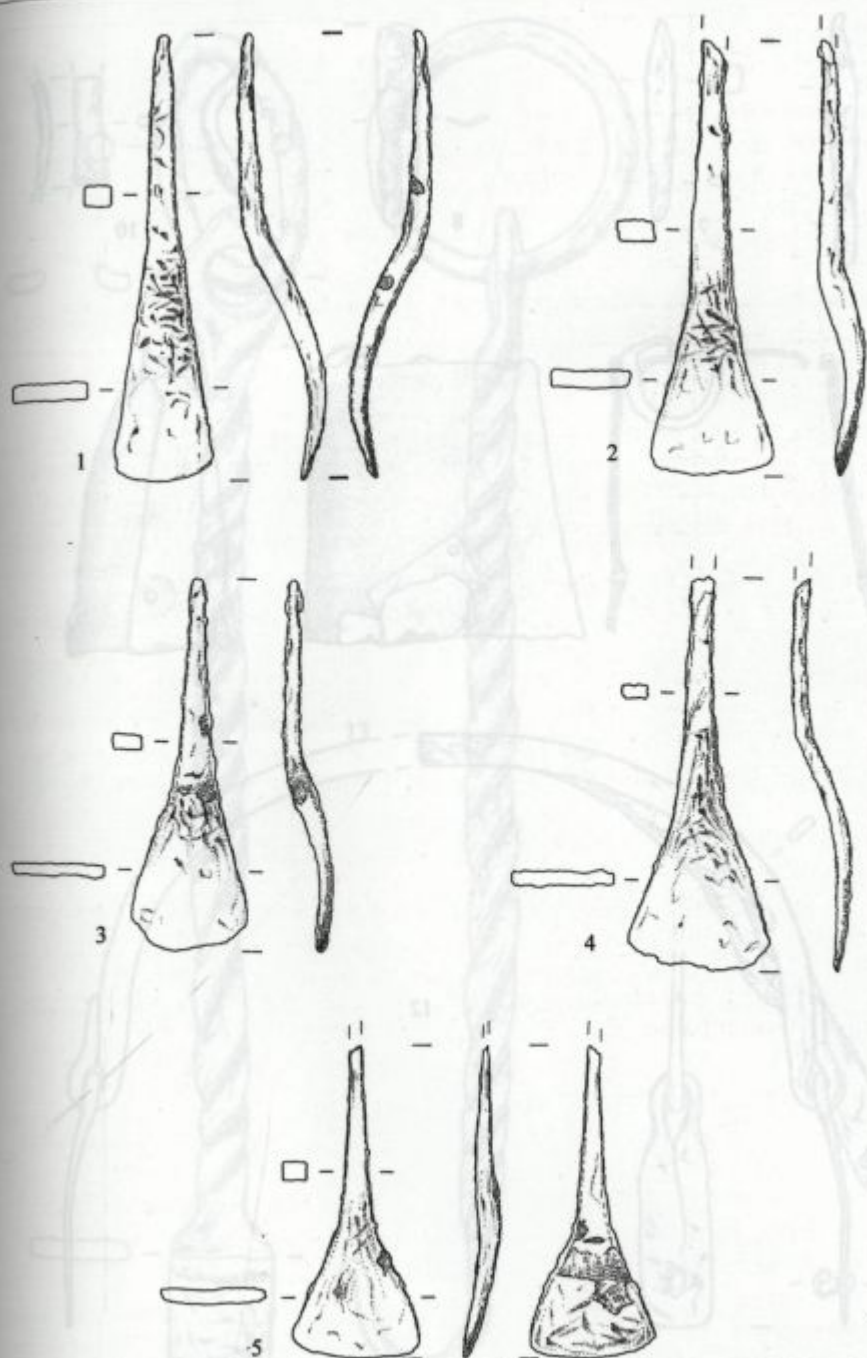
mesto analize	Fe %	Cu %	Pb %	Ag %	Sn %	opombe
1	34,3	61,2	1,4	0,2	2,9	
2	59,8	36,4	1,6	0,1	2,1	
2a	33,5	62,8	1,0	0,1	2,6	2-po čiščenju
3	41,4	52,0	3,8	0,2	2,8	
4	100					železo
5	67,4	27,6	2,9	0,1	2,0	
6	44,6	45,6	4,9	0,2	4,7	
7	40,7	53,7	2,6	0,2	2,8	
8	21,5	69,8	4,1	0,2	4,4	
9	30,3	62,6	3,5	0,2	3,4	
10	6,1	80,1	7,0	0,2	6,6	

Sl. 9: Tabela prikazuje procentualno vrednost železa, bakra, svineca, srebra in kositra na mestih od 1 do 10, na katerih je bila opravljena analiza kovine zvonca.

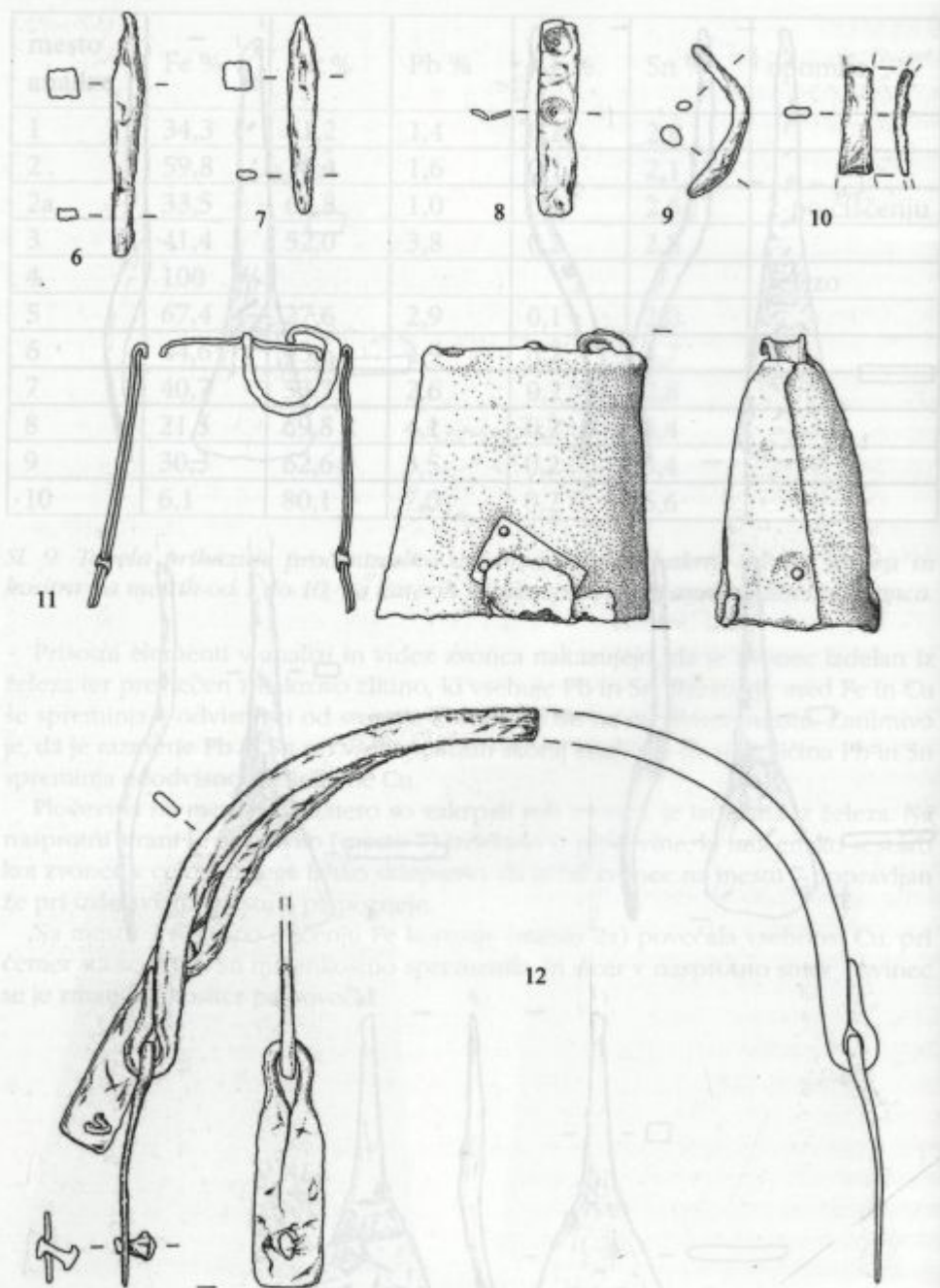
Prisotni elementi v analizi in videz zvonca nakazujejo, da je zvonec izdelan iz železa ter prevlečen z bakrovo zlitino, ki vsebuje Pb in Sn. Razmerje med Fe in Cu se spreminja v odvisnosti od stopnje korodiranosti na merilnem mestu. Zanimivo je, da je razmerje Pb in Sn pri vseh analizah skoraj enako in da se količina Pb in Sn spreminja neodvisno od količine Cu.

Pločevina na mestu 4, s katero so zakrpali rob zvonca, je izdelana iz železa. Na nasprotni strani je popravilo (mesto 7) izdelano iz pločevine, ki ima enako sestavo kot zvonec v celoti. Iz tega lahko sklepamo, da je bil zvonec na mestu 7 popravljan že pri izdelavi, na mestu 4 pa pozneje.

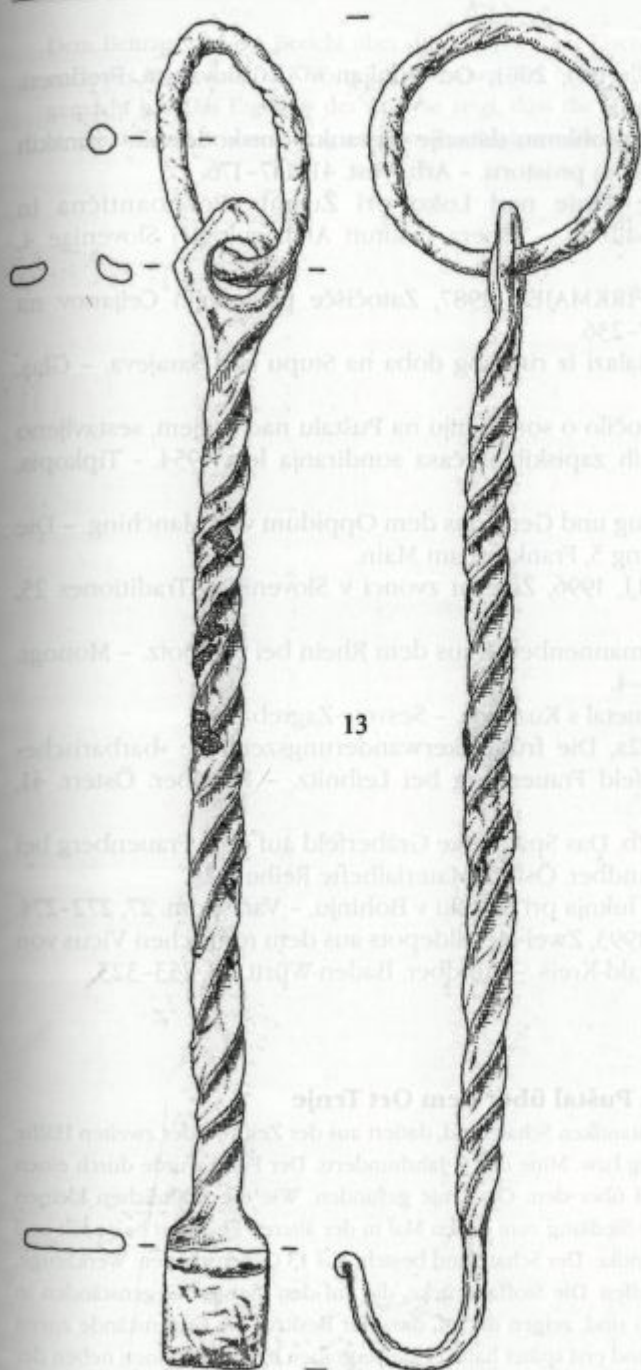
Na mestu 2 se je po čiščenju Fe korozije (mesto 2a) povečala vsebnost Cu, pri čemer sta se Pb in Sn malenkostno spremenila, in sicer v nasprotno smer - svinec se je zmanjšal, kositer pa povečal.

T. 1: Puštal nad Trnjem. Zakladna najdba. 1-5 železo. M = 1 : 2

T. 2: Puštal nad Trnjem. Zakladna najdba. 6-10,12 železo; 11 železo in bron. M = 1:2

T. 3: Puštala nad Trnjem. Zakladna najdba. 13 železo. M = 1 : 2

Uporabljena literatura:

1. BITENC, P. in T. KNIFIC (ur.), 2001, *Od Rimljanov do Slovanov. Predmeti. - Katalog razstave*, Ljubljana.
2. CIGLENEČKI, S., 1990, *K problemu datacije nastanka rimskodobnih višinskih utrdb v jugovzhodnoalpskem prostoru. - Arh. Vest. 41, 147-176.*
3. CIGLENEČKI, S., 2000, *Tinje nad Loko pri Žusmu. Poznoantična in zgodnj srednjeveška naselbina. - Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 4, Ljubljana.*
4. CIGLENEČKI, S. in D. PIRKMAJER, 1987, *Zatočišče poslednjih Celjanov na Vipoti. - Arh. vest. 38, 217-236.*
5. ČREMOŠNIK, G., 1930, *Nalazi iz rimskog doba na Stupu kod Sarajeva. - Glas. Zem. Muz. 42, 211-225.*
6. GABROVEC, S., 1984, *Poročilo o sondiranju na Puštalu nad Trnjem, sestavljeno 12. 7. 1984 po originalnih zapiskih iz časa sondiranja leta 1954. - Tipkopis, neobjavljeno, 1-3.*
7. JACOBI, G., 1974, *Werkzeug und Gerät aus dem Oppidum von Manching. - Die Ausgrabungen in Manching 5, Frankfurt am Main.*
8. KNIFIC, T. in I. MURGELJ, 1996, *Železni zvonci v Sloveniji. - Traditiones 25, 45-68.*
9. KÜNZL, E., 1993, *Die Alamannenbeute aus dem Rhein bei Neupotz. - Monogr. Rom.-Ger. Zentmus. 34, 1-4.*
10. SOKOL, V., 1998, *Rimski metal s Kuzelina. - Sesevete-Zagreb.*
11. STEINKLAUBER, U., 2002a, *Die frühvölkerwanderungszeitliche »barbarische« Komponente im Gräberfeld Frauenberg bei Leibnitz. - Fundber. Österr. 41, 489-495.*
12. STEINKLAUBER, U., 2002b, *Das Spätantike Gräberfeld auf dem Frauenberg bei Leibnitz, Steiermark. - Fundber. Österr, Materialhefte Reihe A 10.*
13. VALIČ, A., 1985, *Ajdovska luknja pri Soteski v Bohinju. - Var. spom. 27, 272-274.*
14. WEINRICH-KEMKES, S., 1993, *Zwei Metalldepots aus dem römischen Vicus von Walldürn, Neckar-Odenwald-Kreis. - Fundber. Baden-Württ. 18, 253-323.*

Zusammenfassung

Der spätantike Fund vom Puštal über dem Ort Trnje

Der Beitrag behandelt den spätantiken Schatzfund, datiert aus der Zeit von der zweiten Hälfte des 4. Jahrhunderts bis Anfang bzw. Mitte des 5. Jahrhunderts. Der Fund wurde durch einen Metalldetektor auf dem Puštal über dem Ort Trnje gefunden. Wie die zahlreichen kleinen Fundstücke zeigen, wurde die Siedlung zum ersten Mal in der älteren Eisenzeit besiedelt und später in der Antike und Spätantike. Der Schatzfund besteht aus 13 Gegenständen: Werkzeuge, angewandte Gegenstände, Waffen. Die Stoffabdrücke, die auf den meisten Gegenständen in der Korrosionsschicht erhalten sind, zeigen darauf, dass der Besitzer die Gegenstände zuerst ins Leinen eingewickelt hatte und erst später hatte er sie vergraben bzw. mit Steinen neben der Schutzmauer verstellt.

Dem Beitrag wird ein Bericht über die Analyse einer Eisenglocke beigelegt, die Zoran Milič nach der Methode EDS XRF im Laboratorium des Nationalmuseums Sloweniens in Ljubljana gemacht hat. Das Ergebnis der Analyse zeigt, dass die Glocke aus Eisen hergestellt und mit einem dünnen Bronzesauftrag mit dem Zuschlag von Blei und Silber überzogen ist.

DR. GREGORIJ KARBONARIJ (VOGLAR, OGLAR) DE WIESENEGG

(12. 3. 1651 – 2. 4. 1717)

Modroslovec, zdravnik in diplomat

Gregorij se je rodil na kmetiji Martina Voglarja in matere Menke, roj. Zafahke (Zafahke?) v Vahleu, kar drugo ime od besedil ovirok, ki jih je manj priložilo v zbirko. Gregorij Karbonarij (Voglar, Oglar) se je rodil 12. marca 1651, kar je zapisano v zbirki krajevne knjige pred 255 leti.

Priloga k krajevni knjigi, ki jo je objavil Peter V. Bohovec, s tega zapisa ničem manj, saj se ne da več brati iz originala, saj bi bilo potrebno, da sta bila 6. septembra 1655 vsiljena dva Gregorijeva bratra – Adam Senčič in Miloslav Pave. Tudi Peter V. Bohovec Voglar je potrdil, da Gregorijev bratov hater, ki je stala na vogelnu vasi in imela dve hiši na Voglu, obstaja tudi drugi razlog, da je petičnik Oglar nastal iz besede "oglar". Kar pomeni, da so bili njegovi predniki oglarji. Polčasovni petičnik Gregorijev bratov hater je med Voglarjev, tako 1655 tudi oče Martin, s se družba Gregorij, ki je upravljal cel modroslovc, kar dalje, zato je modroslovc razlog, da sta brata, da je ime staroslovc, človek iz Vogla, kjer sta živeli njegovi starši, kar razloženo da je očevo ime izhajal tudi iz Vogla, vendar starševih razlogov ni vedel ni.

Karbonarijeva šolska pot

Gregorij Karbonarij je v osemno letih hodil v Kravga, šolske humanistice, in absolviral 1672 v bolovški zemljski šoli. V Gradcu je 1673 absolviral v filozofski študij in matematiki.

Gregorijeva želja, da bi Gregorij postal bolovški, se je izreklamirala, ker je odšel na Dunaj, kjer se je vpisal na medicinsko fakulteto. Nekaj časa je študiral filozofijo in "matematiko", medicinske študije je nadaljeval v Italiji v Padovi (obsevanje doktoratov v latinščini in rusčini), kjer je 1675 postal doktor zdravstva, diplomiral je tudi